

Jaarverslag 2020

Inhoud

1. Voorwoord & inleiding	3
2. Over het veterinair beroepscollege	5
2.1 Taak van het veterinair beroepscollege	5
2.2 Procedure veterinair beroepscollege	5
2.3 Klachtambtenaar	6
2.4 Tuchtrectelijke maatregelen	7
2.4 Samenstelling veterinair beroepscollege	8
2.5 Website veterinair beroepscollege	9
3. Veterinair beroepscollege in cijfers	10
3.1 Aantal zaken	10
3.2 Ingestelde beroepen	11
3.2.1. Rechtsbijstandverlening	11
3.3 Afgehandelde beroepen	12
3.3.1 Appellanten en aard van de beroepen en beslissingen	12
3.3.2. Overzicht beslissingen	13
3.3.3 Maatregelen	14
3.4 Werkvoorraad en doorlooptijd	15
4. Uitspraken uitgelicht	16
4.1 Over ontvankelijkheid stichting in klacht	16
4.2 Over de cautie	16
4.3 Toepassen afwijkende doseringen	17
5. Covid-19	18
6. Samenwerking appeltuchtcolleges	19
7. Links en informatie over het secretariaat	20
7.1 Links	20
7.2 Informatie secretariaat	20

1. Voorwoord & inleiding

Dit jaarverslag betreft de werkzaamheden die het veterinair beroepscollege heeft verricht in de periode van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2020.

Het was een bijzonder jaar i.v.m. de Covid-19 pandemie. Desondanks heeft het veterinair beroepscollege een flink aantal zaken behandeld en in die zaken ook in 2020 uitspraak gedaan. Enkele zaken waarvan de mondelinge behandeling plaats zou vinden in april 2020 zijn met instemming van partijen op basis van de stukken zonder zitting afgedaan. De rest van de zittingen van het veterinair beroepscollege heeft doorgang kunnen vinden in corona-proof gemaakte zittingszalen in het gebouw van de Raad van State.

In verband met Covid-19 en eventuele nieuwe lockdowns en de daarmee samenhangende beperkingen voor het houden van fysieke zittingen is op verzoek van diverse tuchtrechtelijke beroepscolleges, waaronder het veterinair beroepscollege, in het voorjaar van 2020 aan de wetgever verzocht om de noodmaatregelen die eerder waren getroffen voor de gewone rechtspraak en die betrekking hadden op het niet of in beperkte mate kunnen houden van fysieke zittingen, ook te laten gelden voor de tuchtrechtspraak. Daar is gehoor aan gegeven in de Tweede Verzamelspoedwet Covid-19 ([kamerstukken II 2019-2020, 35497](#)). Daarin is onder andere opgenomen dat als het houden van een fysieke zitting in tuchtrechtelijke procedures niet mogelijk is in verband met de uitbraak van Covid-19, de mondelinge behandeling plaats kan vinden door middel van een tweezijdig elektronisch communicatiemiddel zoals per telefoon of videoverbinding. Ook kan er als er een capaciteitsgebrek is dat verband houdt met Covid-19 de voorzitter van o.a. het veterinair beroepscollege bepalen dat een zaak, indien geschikt, wordt behandeld en beslist door drie leden. Ondanks de herinvoering van beperkende maatregelen heeft het veterinair beroepscollege in de tweede helft van 2020 geen gebruik hoeven maken van de mogelijkheden die de Tweede verzamelspoedwet Covid-19 biedt.

Het veterinair beroepscollege heeft in het verslagjaar enkele richtinggevende uitspraken gedaan. Daarover leest u meer in hoofdstuk van 4 van dit jaarverslag.

Mede naar aanleiding van de goede samenwerking om te komen tot een vangnet voor fysieke zittingen in de Tweede verzamelspoedwet Covid-19 is de behoefte van de centrale tuchtcolleges toegenomen om op meer structurele basis samen te werken op tuchtrechtelijk gebied waar dat kan. De voorzitters van de centrale beroepscolleges pleegden evenals voorgaande jaren met enige regelmaat met elkaar overleg over materieelrechtelijke en procedurele onderwerpen die bij elk van de tuchtcolleges spelen, zowel in eerste instantie als in beroep. Gelet op de toegenomen behoefte heeft er in de tweede helft van 2020 onder begeleiding van een extern bureau een verkenning plaatsgevonden of verdere samenwerking mogelijk en gewenst is. Over de uitkomsten van die verkenning zal in het volgend verslagjaar verslag worden gedaan.

Tenslotte is op organisatorisch vlak vermeldenswaard dat het veterinair beroepscollege een eigen website heeft ontwikkeld, www.veterinairberoepscollege.nl. Zo kan men via de site makkelijk uitspraken en relevante informatie over het instellen van beroep terugvinden. Ook dit jaarverslag zal via deze site kunnen worden geraadpleegd.

2. Over het veterinair beroepscollege

2.1 Taak van het veterinair beroepscollege

Ingevolge artikel 8.36, tweede lid, van de Wet dieren is het veterinair beroepscollege belast met de behandeling in beroep van zaken over handelen in strijd met artikel 4.2 Wet dieren. Daarnaast waakt het veterinair beroepscollege tegen nodeloze vertraging van het onderzoek door het veterinair tuchtcollege (VTC). Ten aanzien van dit tweede onderdeel van deze wettelijke taak hebben in het verslagjaar geen activiteiten plaatsgevonden.

Artikel 4.2 van de Wet dieren bevat de tuchtrechtelijke norm waaraan het veterinair tuchtcollege en het veterinair beroepscollege het doen en laten toetst van een dierenarts of een ander tot de uitoefening van bepaalde diergeneeskundige handelingen toegelaten persoon. Artikel 4.2 bevat een zelfstandige norm, die los staat van een eventuele strafrechtelijke vervolging.

Aan een dierenarts (of een ander tot de uitoefening van bepaalde diergeneeskundige handelingen toegelaten persoon) kan naar aanleiding van een klacht door het veterinair tuchtcollege en door het veterinair beroepscollege een tuchtrechtelijke maatregel worden opgelegd indien betrokkene door enig handelen of nalaten te kort is geschoten in de zorg die hij in zijn hoedanigheid behoort te betrachten ten opzichte van een dier met betrekking tot welke zijn hulp is ingeroepen. Ook is het mogelijk een maatregel op te leggen indien de diergeneeskundige in zodanige mate te kort schiet in hetgeen van hem als beoefenaar van de diergeneeskunde mag worden verwacht, dat daardoor voor de gezondheidszorg voor dieren ernstige schade kan ontstaan.

2.2 Procedure veterinair beroepscollege

De artikelen 8.35 tot en met 8.42 van de Wet dieren bevatten onder andere bepalingen betreffende de behandeling van beroepen tegen beslissingen van het veterinair tuchtcollege. Een en ander is nader uitgewerkt in het reglement van het veterinair beroepscollege. Het reglement en een wijziging daarop is gepubliceerd in de Staatscourant van 13 februari 2019, nr. 7390 en in de Staatscourant van 5 februari 2021, nr. 5602. De geconsolideerde versie is te raadplegen op www.veterinairberoepscollege.nl.

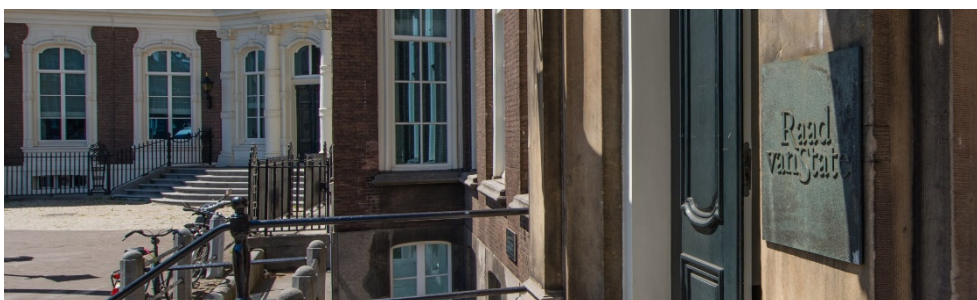
Het college volgt normaliter -samengevat- de volgende procedure:

Na ontvangst van een beroepschrift wordt beoordeeld of dit voldoet aan de daaraan in artikel 8.35, derde lid, van de Wet dieren gestelde eisen. Zo nodig wordt de appelland in de gelegenheid gesteld zijn beroepschrift binnen een daartoe gestelde termijn aan te vullen.

Indien het beroepschrift tijdig, binnen de beroepstermijn van twee maanden, bij het veterinair beroepscollege is ingekomen en ook overigens voldoet aan de wettelijke eisen, wordt een afschrift daarvan aan de wederpartij en eventuele belanghebbenden gezonden. Deze worden gedurende 30 dagen in de gelegenheid gesteld hierop schriftelijk te reageren.

Nadat de schriftelijke fase op deze wijze is afgerond, worden partijen en eventuele belanghebbenden uitgenodigd om te verschijnen op een openbare zitting, waarna het veterinair beroepscollege uitspraak doet. De uitspraken worden toegezonden aan betrokkenen. Een geanonimiseerde versie wordt gepubliceerd op de website tuchtrecht.overheid.nl. Met deze publicatie krijgt elke uitspraak een uniek ECLI-nummer waarmee de uitspraak ook is terug te vinden. Op de website van het veterinair beroepscollege www.veterinairberoepscollege.nl wordt eveneens melding gemaakt van nieuwe uitspraken middels een verwijzing naar de op tuchtrecht.overheid.nl gepubliceerde uitspraken.

De zittingen van het veterinair beroepscollege vinden plaats in het gebouw van de Raad van State aan de Kneuterdijk 22 te Den Haag. Informatie over het toegangsbeleid inclusief eventuele toegangsbeperkende maatregelen in verband met Covid-19 en de bereikbaarheid met het openbaar vervoer en de auto is te vinden op de website van de Raad van State, www.raadvanstate.nl.

2.3 Klachtambtenaar

Ook de ambtenaar, bedoeld in artikel 8.15, tweede lid, onderdeel b, van de Wet dieren (de zogenaamde klachtambtenaar) kan beroep instellen.

In zaken waarin de klachtambtenaar partij is spelen publieke belangen, zoals het dierenwelzijn, de diergezondheidszorg in het algemeen of de voedselveiligheid en volksgezondheid een rol. Hierbij kan worden gedacht aan geschillen over de toediening van antibiotica en/of andere middelen in de voorgeschreven doseringen of over het handelen van dierenartsen in situaties waarbij schendingen van het dierenwelzijn aan de orde zijn.

2.4 Tuchtrechtelijke maatregelen

In het veterinair tuchtrecht kunnen de volgende tuchtrechtelijke maatregelen worden opgelegd:

- een waarschuwing;
- een berisping;
- een geldboete;
- gehele of gedeeltelijke schorsing voor ten hoogste een jaar in de bevoegdheid tot uitoefening van de diergeneeskunde en
- gehele of gedeeltelijke ontzegging van de bevoegdheid tot uitoefening van de diergeneeskunde.

Het veterinair beroepscollege kan in beroep de volgende beslissingen nemen:

- a. degene die beroep heeft ingesteld niet-ontvankelijk verklaren;
- b. het beroep verwerpen, of
- c. het beroep gegrond verklaren.

Indien het veterinair beroepscollege het beroep gegrond verklaart dan wel bij de behandeling van het beroep op andere dan de in het beroepschrift aangevoerde gronden tot het oordeel komt, dat de in eerste aanleg gegeven beslissing niet kan worden gehandhaafd, vernietigt het deze beslissing en doet de zaak zelf af.

2.4 Samenstelling veterinair beroepscollege

In 2020 hebben enkele wijzigingen in de samenstelling van het veterinair beroepscollege plaatsgevonden. Het college heeft in verband met het beëindigen van zijn veterinaire werkzaamheden afscheid moeten nemen van lid-dierenarts drs. C.W. Davidse. In 2020 is de werving gestart van twee nieuwe, in 2021 te benoemen leden-juristen en twee nieuwe leden-dierenartsen.

Op 31 december 2020 was de samenstelling als volgt:

voorzitter

mr. E.A. Minderhoud

plaatsvervangend voorzitter

mr. J.L.W. Aerts

leden-jurist

mw. mr. J.M. van Jaarsveld
mr. Y.A.J.M. van Kuijck
mr. G. Tangenberg
mr. G. van der Wiel

leden-dierenarts

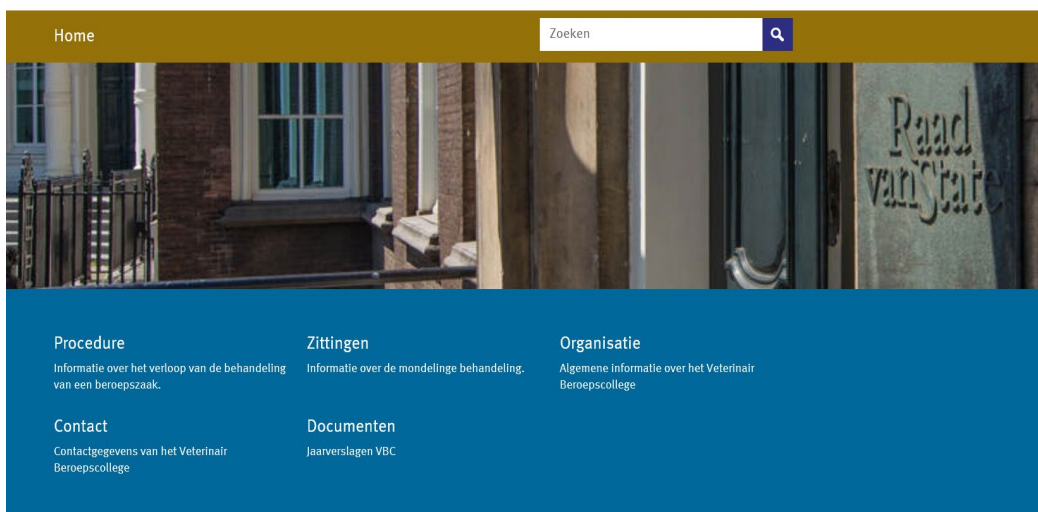
mw. drs. L.M. Derkx-Overduin
mw. drs. M.I. de Nijs
drs. H.W. Wagenaar
drs. M.A. van Zijlen

leden-paraveterinair

A.A. Bos
V.J.P.M. Hoogma
mw. C.M.T. Jaspers
G. Jouwsma
mw. M. Römer

2.5 Website veterinaire beroepscollege

In april 2020 is de website van het veterinaire beroepscollege gerealiseerd. Op www.veterinairberoepscollege.nl is sindsdien informatie te vinden over de werkwijze en samenstelling van het college, de procedure, de zittingen en contactinformatie ten aanzien van het secretariaat van het college. Op de website wordt melding gemaakt van nieuwe uitspraken door een verwijzing naar de op www.tuchtrecht.overheid.nl gepubliceerde uitspraken en de zittingsdata worden ook op de website aangekondigd.

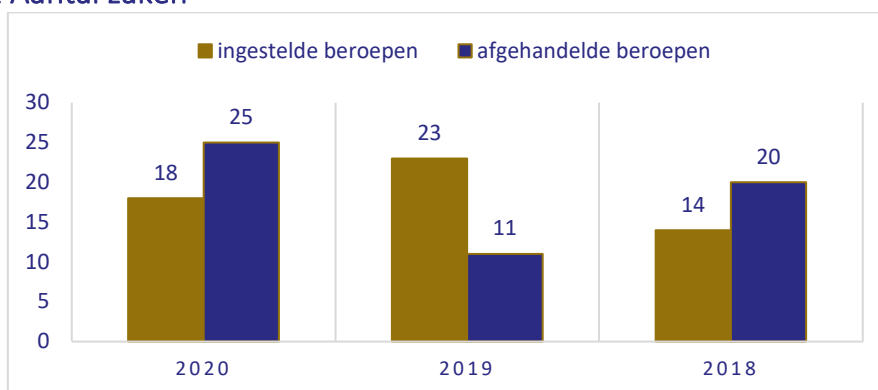

3. Veterinair beroepscollege in cijfers

VBC in cijfers

3.1 Aantal zaken

Tabel 1 aantal zaken

In 2020 is het aantal ingestelde beroepen bij het veterinair beroepscollege met achttien zaken iets gedaald ten opzichte van 2019 (2019:23 en 2018:14). In twee gevallen is het beroep in de loop van de procedure ingetrokken (2019: 3 en 2018: 1).

Het aantal afgehandelde beroepen is in 2020 gestegen naar vijfentwintig (2019: 11 en 2018: 20). Als gevolg van de grotere uitstroom bedroeg de voorraad af te handelen zaken eind 2020 nog maar enkele zaken.

3.2 Ingestelde beroepen

gezelschapsdier			landbouwhuisdier			diergeneesmiddelen		
2020	2019	2018	2020	2019	2018	2020	2019	2018
7	16	9	9	4	3	2	5	2

Tabel 2 ingestelde beroepen naar soort

Van de achttien ingestelde beroepen in 2020 had in zeven zaken het beroep betrekking op de behandeling, dan wel het uitblijven van een behandeling van een gezelschapsdier door een dierenarts (2019: 16 en 2018: 9).

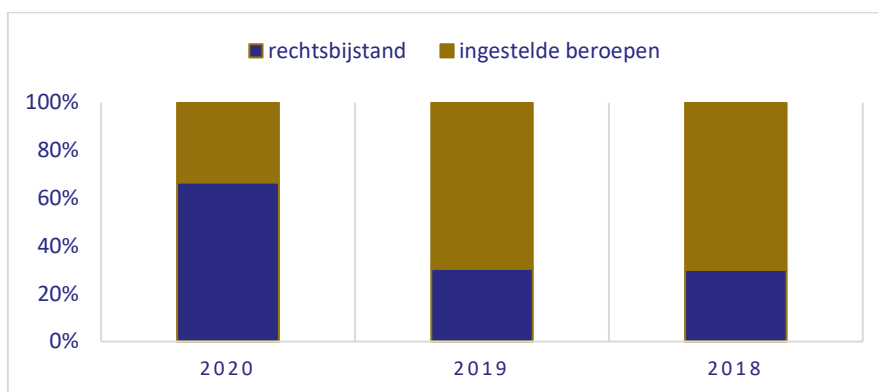
In negen zaken betrof het de behandeling van paarden en fok- c.q. gebruiksdieren (2019: 4 en 2018: 3). In twee van deze zaken was de klachtambtenaar partij. Tweemaal betrof het de inzet van diergeneesmiddelen door dierenartsen (2019: 5 en 2018: 2). Ook in deze zaken was de klachtambtenaar partij.

3.2.1. Rechtsbijstandverlening

In 2020 liet in twaalf van de achttien ingestelde beroepszaken (66%) één van partijen zich bijstaan door een rechtsbijstandverlener. Dat was in acht beroepszaken aan de kant van de dierenarts. In vier gelijktijdig behandelde en met elkaar samenhangende beroepszaken liet de klager zich bijstaan door een rechtsbijstandverlener.

In 2019 was er in zeven van de drieëntwintig beroepszaken (30%) sprake van een rechtsbijstandverlener, waarbij deze in zeven gevallen voor de dierenarts optrad.

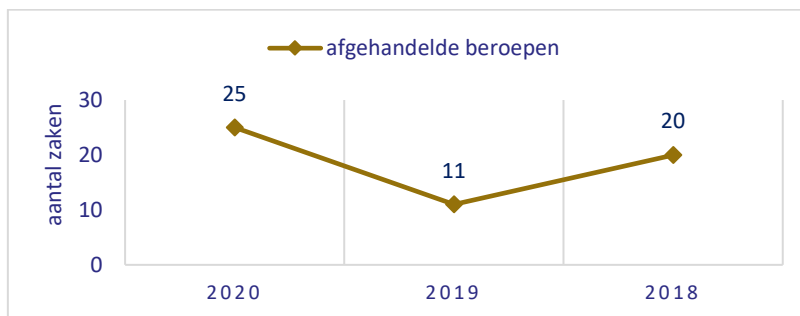
In 2018 was er in zes van de veertien beroepszaken (43%) sprake van een rechtsbijstandverlener, waarbij deze in vier gevallen voor de dierenarts optrad.

Tabel 3 percentage zaken met rechtsbijstandverlening

3.3 Afgehandelde beroepen

In 2020 is op vijftientig beroepschriften beslist. De in 2020 gedane uitspraken betroffen in dertien gevallen beroepschriften ontvangen in 2019 en in twaalf gevallen beroepschriften ontvangen in 2020.

Tabel 4 afgehandelde beroepen

3.3.1 Appellanten en aard van de beroepen en beslissingen

eigenaar			dierenarts/paraveterinair			klachtambtenaar/anders		
2020	2019	2018	2020	2019	2018	2020	2019	2018
17	4	18	4	2	2	4	5	-

Tabel 5 appellanten

In zeventien van de vijftientig in 2020 afgehandelde zaken stelde de eigenaar van het dier of een derde belanghebbende beroep in tegen de beslissing van het veterinair tuchtcollege (2019: 4 en 2018: 18). In drie zaken kwam het beroep tegen de uitspraak van het veterinair tuchtcollege van de kant van de dierenarts en in één zaak van een dierverloskundige (2019: 4 en 2018: 18).

gezelschapsdier			landbouwhuisdier			diergeneesmiddelen		
2020	2019	2018	2020	2019	2018	2020	2019	2018
15	1	18	4	3	2	6	7	0

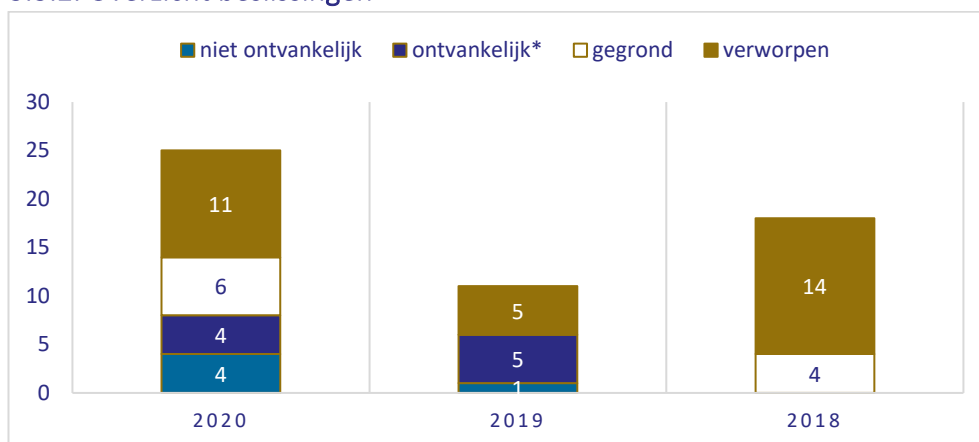
Tabel 6 uitspraken naar soort

In vijftien zaken ging het over de wijze waarop het gezelschapsdier door de dierenarts was behandeld (2019: 1 en 2018: 18). In vier zaken ging het over de wijze waarop een landbouwhuisdier door de dierenarts was behandeld (2019: 3 en 2018: 2).

Van de zeven door de klachtambtenaar geïnitieerde zaken waar in 2020 is op beslist (2019: 7 en 2018: 0) gingen zes zaken over de inzet van diergeneesmiddelen (2019: 7 en 2018: 0).

Van de in 2020 afgehandelde beroepen betrof het in 28% van de beslissingen een zaak waarin de klachtambtenaar partij was (2019: 27% en 2018: 0%).

3.3.2. Overzicht beslissingen

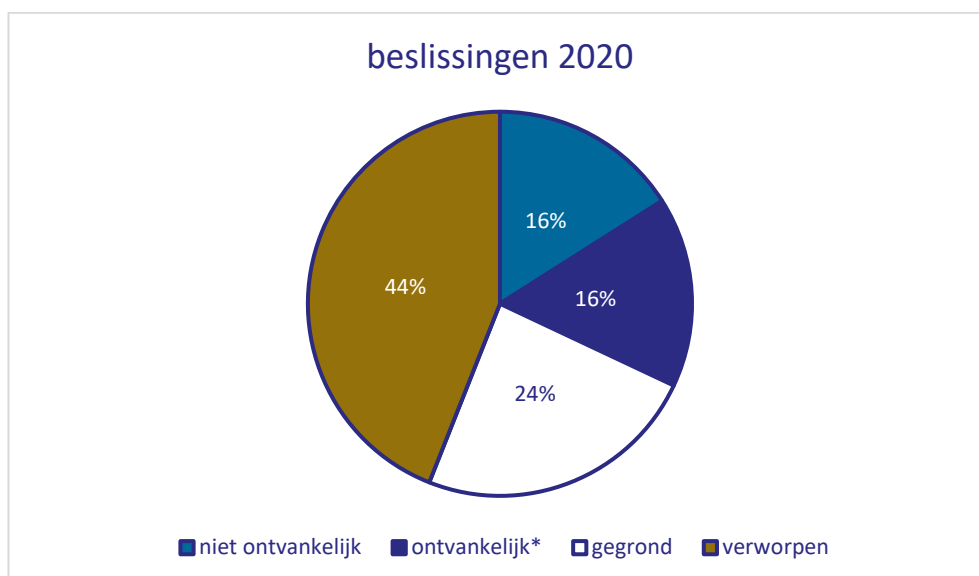

Tabel 7 beslissingen vbc

*na beslissing ontvankelijk volgt inhoudelijke beslissing betreffende gegrondheid beroep

In 2020 is in 44% van de gevallen het beroep door het veterinair beroepscollege verworpen (2019: 45% en 2018: 78%). Het veterinair beroepscollege besliste in 24% van de zaken dat het beroep gegrond was (2019: 0% en 2018: 22%).

In 2020 heeft het veterinair beroepscollege van vier beroepen beslist dat deze ontvankelijk zijn. T.a.v. deze vier beroepen zal nog een inhoudelijke beoordeling door het veterinair beroepscollege plaatsvinden. Die vervolgbeslissing over de gegrondheid van deze beroepen volgt in 2021.

Tabel 8 beslissingen vbc in 2020

*na beslissing ontvankelijk volgt inhoudelijke beslissing betreffende gegrondheid beroep

3.3.3 Maatregelen

	2020	2019	2018
waarschuwing	1	-	2
berisping	1	-	-
geldboete	6	-	-
schorsing	1	-	-
ontzegging	-	-	-

Tabel 9 maatregelen door vbc opgelegd

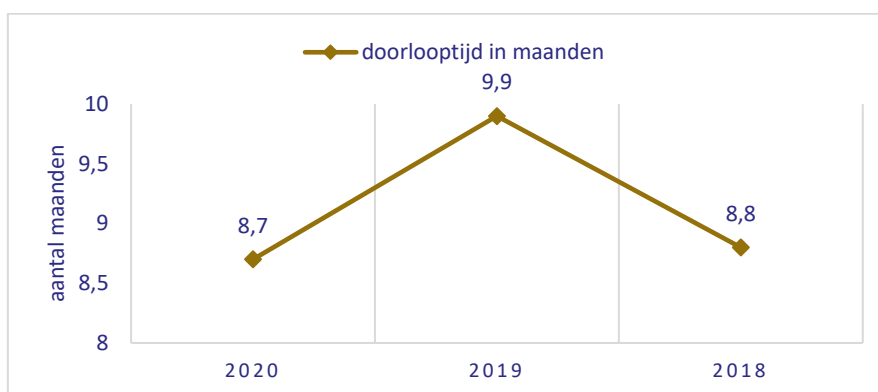
In 2020 is in acht zaken waar het veterinair tuchtcollege een maatregel achterwege had gelaten door het veterinair beroepscollege alsnog een maatregel aan de dierenarts of paraveterinair opgelegd (2019: 0 en 2018: 2). Er zijn ten opzichte van de jaren 2019 en 2018 dus opvallend meer en zwaardere maatregelen opgelegd.

In vier zaken is de door het veterinair tuchtcollege opgelegde maatregel bevestigd (2019: 2 en 2018: 0 (1 maal maatregel vernietigd)).

3.4 Werkvoorraad en doorlooptijd

Op 31 december 2020 waren er nog vijf zaken uit 2020 die nog niet waren afgehandeld. Deze werkvoorraad was daarmee een stuk lager dan in 2019. Toen waren er op 31 december nog veertien zaken van 2019 in de werkvoorraad. In 2018 waren dat er vier. In 2020 zijn er meer zaken per zitting geagendeerd dan in 2019 en 2018.

Het veterinair beroepscollege streeft naar een maximale doorlooptijd van zaken, vanaf de indiening van het beroep tot aan de beslissing, van negen maanden. De gemiddelde doorlooptijd bedroeg in 2020 nog geen negen maanden (8,7 maanden). Dat is een daling ten opzichte van 2019 (9,9 maanden) en daarmee vergelijkbaar met de doorlooptijd in 2018 (8,8 maanden).

Tabel 10 doorlooptijd

4. Uitspraken uitgelicht

4.1 Over ontvankelijkheid stichting in klacht

In de zaak die eindigde met de uitspraak van 30 oktober 2020

([ECLI:NL:Tdivbc:2020:9](#), Tijdschrift voor Tucht recht 2021/9 m.n. Roest Crollius), oordeelde het veterinair beroepscollege onder andere over de ontvankelijkheid van een rechtspersoon, de stichting Animal Rights, in haar klachten tegen vier dierenartsen die gezondheidscontroles uitvoerden voor de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) bij varkens in verband met hun vervoer naar een slachthuis in België, en die daartoe een gezondheidscertificaat hebben afgegeven.

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat artikel 8:15, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wet dieren waarin is bepaald wie een klacht kan indienen, ruim kan worden uitgelegd: “degene die als gevolg van dat handelen rechtstreeks in zijn belang is getroffen’ kan niet alleen de (voormalig) houder of eigenaar van een dier zijn, maar onder omstandigheden ook een rechtspersoon. Ten aanzien van de invulling van het belanghebbendenbegrip zoekt het veterinair beroepscollege, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 8:15 aansluiting bij het vergelijkbare begrip in artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht. De betreffende stichting kon gelet op haar doelstelling en feitelijke werkzaamheden in dit geval in haar klachten tegen de dierenartsen worden ontvangen.

Het veterinair beroepscollege gaf in dezelfde uitspraak ook een oordeel over de door de vier NVWA-dierenartsen aan de orde gestelde vraag of zij onderworpen zijn aan het voor dierenartsen geldende veterinair tucht recht. Het veterinair beroepscollege heeft evenals het veterinair tuchtcollege die vraag bevestigend beantwoord.

Het door de stichting ingestelde beroep werd gegrond verklaard. Het veterinair beroepscollege heeft het onderzoek in deze zaak heropend en zal na een schriftelijke uitwisseling van standpunten op een nader te bepalen zitting in 2021 overgaan tot de inhoudelijke behandeling van de klachten.

4.2 Over de cautie

In de zaak die eindigde met de uitspraak van het veterinair beroepscollege van 4 december 2020 ([ECLI:NL:Tdivbc:2020:12](#), Tijdschrift voor Tucht recht 2021/5 m.n. Daniels), voerde een dierverloskundige onder meer als grief aan dat aan hem voorafgaand aan zijn verhoren door de toezichthouders van de NVWA ten onrechte niet de cautie is gegeven. Er was volgens de dierverloskundige geen sprake van een eerlijk proces als bedoeld in artikel 6 van het EVRM.

Aan dit betoog is het veterinair beroepscollege voorbijgegaan, waarbij het veterinair beroepscollege in het midden liet of de cautie inderdaad niet was gegeven. De dierverloskundige ging er namelijk ten onrechte aan voorbij dat de betreffende procedure geen strafrechtelijke is maar een tuchtrechtelijke, in dit geval op grond van hoofdstuk 8, paragraaf 5 van de Wet dieren. De in de Wet

dieren opgenomen tuchtrechtelijke procedure is niet aan te merken als de behandeling van een “criminal charge” als bedoeld in artikel 6 van het EVRM. Dit betekent dat de tuchtrechtelijke procedure op grond van de Wet dieren geen strijd oplevert met het in artikel 6 van het EVRM verankerde “nemo tenetur” beginsel, welk beginsel inhoudt dat iemand niet gehouden is mee te werken aan zijn eigen strafrechtelijke of in elk geval punitieve veroordeling. Op de toezichthouder van de NVWA rustte daarom geen verplichting de dierverloskundige de cautie te geven. De in de grief begrepen stelling dat de door de dierverloskundige ten overstaan van de toezichthouder van de NVWA gegeven verklaringen daardoor onbruikbaar zijn in de onderhavige tuchtprocedure, faalde.

Het veterinair beroepscollege sloot zich op dit punt uitdrukkelijk aan bij de vaste en gelijklopende jurisprudentie van de tuchtrechtelijke beroepscolleges voor de accountants, artsen en andere medische zorgverleners, advocaten en notarissen. Vergelijk de uitspraken van, respectievelijk, het College van Beroep voor het bedrijfsleven (accountants) van 16 november 2017 ([ECLI:NL:CBB:2017:360](#), r.o. 7.1 e.v.), het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (artsen) van 11 december 2014 ([ECLI:NL:TGZCTG:2014:387](#), r.o. 4.5), het Hof van Discipline (advocaten) van 19 oktober 2012 ([ECLI:NL:TAHVD:2012:YA3469](#), r.o. 3.4.4) en de Kamer van toezicht over de notarissen van 7 juni 2011 ([ECLI:NL:TNOKAMS:2011:YC0634](#), r.o. 2.5.2).

4.3 Toepassen afwijkende doseringen

Meer in het algemeen rezen in dit verslagjaar nadere vragen over de vraag of, en zo ja, in hoeverre het aan dierenartsen en paraveterinair is toegestaan om diergeneesmiddelen toe te passen in strijd met de voorschriften en de beperkingen als bedoeld in artikel 2.19, derde lid, onderdeel a, van de Wet dieren, die zijn verbonden aan de vergunning die ten behoeve van het diergeneesmiddel is verstrekt. Meer concreet gaat het in die gevallen vaak om toepassing van diergeneesmiddelen in doseringen die, soms substantieel, afwijken van de voor het diergeneesmiddel voorgeschreven minimale of maximale doseringen in de bij het diergeneesmiddel voorgeschreven registratiebeschikking en de bijsluiter. Artikel 2.8, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet dieren bevat een expliciet verbod om diergeneesmiddelen op deze wijze toe te passen. Het verbod is niet van toepassing in of bij krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen (zie artikel 2.8, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wet dieren). En juist daar doet zich een mogelijk probleem voor, in het bijzonder wanneer de dierenarts zich beroept op een noodsituatie dan wel op van de registratiebeschikking en bijsluiter afwijkende wetenschappelijke inzichten.

5. Covid-19

In het voorjaar van 2020 hebben diverse tuchtrechtelijke beroepscolleges de Minister van Justitie en Veiligheid aandacht gevraagd voor problemen rond het niet kunnen houden van fysieke zittingen. Tuchtcolleges maken vaak gebruik van voorzieningen in rechtbanken of gerechtshoven, en die waren lange tijd dicht. De rechtspraak was weer langzaam open gegaan, maar het aantal fysieke zittingen bleef beperkt – en dan alleen in zaken die echt niet konden wachten. De voorzitters van de diverse tuchtrechtelijke beroepscolleges hebben in goed overleg met de voorzitters van de eerste lijn tuchtgerichten de wetgever verzocht om de noodmaatregelen die eerder waren getroffen voor de gewone rechtspraak en die betrekking hadden op het niet of in beperkte mate kunnen houden van fysieke zittingen, ook te laten gelden voor de tuchtrechtspraak. Daarbij is tegelijk de wens geuit om, indien noodzakelijk, de samenstelling van de tuchtcolleges terug te brengen van vijf tot drie leden om te bevorderen dat zittingen in tuchtzaken toch zoveel mogelijk doorgang konden vinden.

Eén en ander heeft geresulteerd in een nieuwe bepaling, artikel 3.4 van de Tweede Verzamelspoedwet Covid-19. Het eerste lid bepaalt dat indien, i.v.m. de uitbraak Covid-19 in tuchtrechtelijke procedures het houden van een fysieke zitting door o.a. het veterinair beroepscollege, ingesteld op grond van artikel 3, eerste lid, van het Tuchtrechtbesluit Landbouwkwaliteitswet, niet mogelijk is, de mondelinge behandeling plaats kan vinden door middel van een tweezijdig elektronisch communicatiemiddel (lees per telefoon of videoverbinding).

Het tweede lid bepaalt dat indien in tuchtprocedures in verband met de uitbraak van Covid-19 sprake is van een capaciteitsgebrek de voorzitter van o.a. het veterinair beroepscollege kan bepalen dat een zaak wordt behandeld en beslist door drie leden. Indien een zaak naar het oordeel van een van deze leden ongeschikt is voor behandeling en beslissing door drie leden, wordt deze voortgezet door vijf leden. Wanneer toepassing wordt gegeven aan het bepaalde in de eerste volzin, draagt de voorzitter van het tuchtcollege er zorg voor dat, indien de wet de behandeling van een zaak door een meerderheid van leden-beroepsgenoten dan wel andere leden voorschrijft, deze meerderheid ook tot uitdrukking komt in een samenstelling van drie leden.

Artikel 3.4 van de Tweede Verzamel Spoedwet Covid-19 (tijdelijke voorzieningen mondelinge behandeling) geldt met terugwerkende kracht vanaf 18 juni 2020 tot 1 april 2021 maar kan, indien nodig, telkens weer voor twee maanden verlengd worden. Er is nog niets bekend over een eventuele verlenging van deze bepaling.

Vooralsnog heeft het veterinair beroepscollege nog geen gebruik hoeven maken van de mogelijkheden die artikel 3.4 van deze wet biedt. Enkele zaken waarvan de mondelinge behandeling ter zitting in april 2020 plaats zou vinden zijn met instemming van partijen op basis van de stukken en zonder zitting afgedaan.

6. Samenwerking appeltuchtcolleges

Sinds enkele jaren plegen de voorzitters van de centrale tuchtcolleges voor, onder andere, advocaten, notarissen, accountants, medici en veterinaire beroepsbeoefenaren gemiddeld twee keer per jaar met elkaar overleg over onderwerpen die bij elk van de tuchtcolleges spelen zowel in eerste instantie als in beroep. Die onderwerpen hebben meestal betrekking op procesrechtelijke onderwerpen, maar ook wel op materieelrechtelijke.

Het gaat om de volgende tucht appelcolleges: het College van Beroep voor het bedrijfsleven op grond van de Wet tuchtrechtspraak accountants, het Hof van Discipline als bedoeld in de Advocatenwet, het Centrale tuchtcollege als bedoeld in de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, het veterinair beroepscollege als bedoeld in de Wet dieren en de kamer van het Gerechtshof te Amsterdam die in hoogste instantie is belast met de tuchtrechtspraak voor notarissen, gerechtsdeurwaarders, loodsen en zeevarenden.

Meer in het algemeen draagt het overleg van de centrale tuchtcolleges, door de uitwisseling van wederzijdse ervaringen en het bespreken van praktische knelpunten sterk bij aan kennisontwikkeling en de verbetering van de juridische kwaliteit van het tuchtrecht. Daarnaast bestaat er een vrij breed gedragen gemeenschappelijke behoefte aan een zekere mate van harmonisatie van de verschillende tuchtprocesrechtelijke regels voor de diverse colleges. Dat laatste aspect speelt in ieder geval ook bij de veterinaire tuchtcolleges.

7. Links en informatie over het secretariaat

7.1 Links

www.veterinairberoepscollege.nl

tuchtrecht.overheid.nl

www.raadvanstate.nl

7.2 Informatie secretariaat

Het secretariaat van het veterinair beroepscollege staat onder leiding van de secretaris, mevrouw mr. drs. F.H.H. Wieringa. Zij wordt ondersteund door mevrouw S. van Doorn.

Mevrouw mr. drs. M. Zandvliet-van Klaveren en de heer mr. drs. M. Rijsdijk zijn plaatsvervangend secretaris.

Het secretariaat van het veterinair beroepscollege is ondergebracht in het gebouw van het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat en het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit aan de Bezuidenhoutseweg 73 in Den Haag.

Het correspondentieadres is:

Postbus 90427

2509 LK Den Haag

Fax: 070-378 6181

Het secretariaat is op werkdagen tussen 9.30 uur en 16.00 uur te bereiken op telefoonnummer: 070-378 5442.

